

Mat afglans af Turéll

TEATER

Af Randi K. Pedersen

DDT er en fælig gift. Digteren Dan Turélls stentrende poesi er ikke giftig og knap nok fælig. Men så tam og tandløs, som man oplever det i Svalegangen nye musikforestilling, er han langt fra.

Især første del er ualmindelig pæn og kedelig. Bortset fra de steder, hvor Turélls flirt med det banale og *trivielle* bliver taget for pålydende helt ud i en folkelig revy-stil. Det klæder ikke teksten og heller ikke de medvirkende. Der i de første numre også må trækkes med noget underligt koreografisk miskmask, mens de prøver at ska-

be en stemning af storbynat mellem de elegante lygtepæle. Her mødes gaderne i et kanon flot kryds med café og værtshus på siderne, sort og blankt som lakken på digterens negle.

Det er hér, man finder Dan Turéll. I scenografiens sorte flader, de farvede neonrør og byen, der pulser forbi på videoskærm og i lysprojektioner. Her er al den blaserede charme, iscenesættelsen mangler, og som først indfinder sig i musikken efter pausen. Hvor jazzen og bluesen omsider lader digteren komme til orde.

Det er også først, når det musikalske rudsammen af rock af ældre dato, lystige viser og danske sange er forstummet, personerne træder i karakter. Carsten Bang som *Dick*, journalisten fra Dan Turélls kri-

mier. Men først og fremmest Jesper Dræby, der som den eneste i et ensemble på seks viser os både sit eget og digterens format.

At han kan servere et komisk nummer, det véd vi. At han også behersker sin krop helt ud i ekstremerne, får man bekræftet i et forrygende nummer. Hvor hans bevægelser er totalt digitaliserede i takt med tekst og musik.

Rigtig Onkel Danny

Men i forestillingens næstsidste nummer formår Jesper Dræby stænde ret op og ned alene på scenen at lade os opleve den rigtige Onkel Danny, uden klæg proletarromantik eller skurrende uregte jovialitet. Blot en mørkets mester, der formåede at sprede sit lys over de skurvede natteeksisten-

ser, han mødte på sin alt for korte vej, og som man meget hellere ville have været i selskab med hele aftenen. I stedet for kun at få en mat afglans af hans univers.

»DDT – Det' Dan Turéll«, Teater. Dan Turéll. *Idé, koncept og iscenesættelse: Jakob Christensen. Scenografi: Paul Fly Plejdrup. Koreografi: Anne Margrethe Tolsgaard. Kompjant og arrangement: Rasmus Esmågreen. Urpremiere. Svalegangen i Århus.*

DDT – DET' DAN TURELL
Svalegangen i Århus.

B.T. ★★★★★

Malthe Enevold Nielsen, Jesper Dræby og Frank Gundersen må trækkes med noget underligt koreografisk miskmask, mener Randi K. Pedersen.
Foto: Annelene Petersen